

“Vətən yolunda şəhidi ağlamazlar”

Bu sözlər şəhid Kərim Əliyevin atası, Birinci Qarabağ savaşının döyüşçüsü Məhəmməd Əliyevin böyük ürəyə sahibliyindən xəbər verir: “Yox, yox, ağlamıram. Qəhrəmanı ağlamazlar... oğlumla - Kərimimlə fəxr edirəm. Oğlum fərari olsaydı, düşmən qabağından qaçsaydı fərsiz övlad böyütdüyüm üçün ağlayardım. Mən özüm Qarabağ qazisiyəm”. Məhəmmədli kişi söhbətin davamında deyir:

Haralarda döyüşməmişəm?! Şuşa, Ləçin, Qubadlı, Goranboy, Tərtər istiqamətində gedən qanlı döyüşlərdən çıxmışam. Vaxtilə Güllüstan istiqamətində gedən döyüşlərdə ağır yaralanıb, qazi olmuşam. Allah kişini, oğulu qeyrət qalası kimi dünyaya gətirib. Oğul düşməyə çəpər olmalıdır. Vətənin qeyrətini çəkməlidir. Mən oğlanlarımın ikisini də belə böyütmüşəm. Hərbcinin öz həyatı olur. Qanı var, qadagısı var... Ölümü var, əcəli var. Amma demişdim ki, üstümə cənazənizi gətirsələr, birinci çevirib kürəyinizə baxacağam. Əgər arxadan yaralanmışınızsa, əgər güllə arxadan dəyibsə, onda deyəcəyəm ki, mənim oğlum deyil...

Çox şükür ki, üzümü qara etmədilər. Mənim gedə bilmədiyim yolu Kərim getdi... Mühəribəyə getdiyini bizə bildirmədi. Mühəribədən bir gün öncə evə gəlmişdi. Vaxtaşırı gəlirdi. Burada, İsmayılıda təlimdə idilər. Sonuncu dəfə gələndə gecədən xeyli keçmişdi. Gördüm, Kərim yatmayıb. Düşüb həyatda gəzir, eyvanda oturub həyatə tamaşa edir...

Sonra gördüm ki, gecədən xeyli keçməsinə baxmayaraq, yatdığı otağın işığı sönməyib. Keçdim onun yanına, gördüm yataqda uzanıb, gözünü yuxarı zilləyib baxır. Nə işə fikirləşir. Nə qədər etdim, bir söz demədi. Səhər gedəndə məni bağrına basıb bərk-bərk qucaqlayıb “Veteran, özünü qoru”, – dedi. Dedim, sən də özünü qoru, sən əsgərsən. Ehtiyat əsgərin silahıdır.

Mühəribənin başlanması xəbərini eş-

dən də başa düşdüm ki, Kərimim niyə yatmırmış, nəyi fikirləşirmiş. Anası danışğımızı eşitməsin deyə bağa tərəf gedib Kərimə zəng vurdum. Döyüşdə idi... Mənə zərəfatca dedi ki, “Ey, Qarabağ qəhrəmanı, qazi atam, özün müharibə görmüş kişisən. Müharibədir, haqqını halal elə. Bu yolun gedişi olur, bəzən dönüşü olmur... Ya torpaqları azad edən qəhrəmanlardan olacam, ya da torpaq, vətən uğrunda namusla döyüşüb şəhid olub, üçrəngli bayrağa bükülüb gələcəm... Elə də oldu.

Bir gözü gülüb, bir gözü ağlayır sanki atanın. Məhəmmədli kişinin bu xatirəsi sanki bir dastandır. Kitablara sığmayan əbədiyyət dastanı.

Dayısı, ehtiyatda olan polkovnik Müşviq Səfərovun Kərimlə bağlı xatirələri kövrək notlara köklənib:

“Bir hərbcı, Vətəninə qulluq etmiş bir insan kimi, gözəl Azərbaycanımın Kərim kimi bir oğlu olduğu üçün bir dayı kimi, eyni zamanda, bir vətəndaş olaraq onu yaxından tanıdığım üçün çox qürurluyam. Kərim təkcə mənim bacım oğlu, bir ailəyə, bir kəndə mənsub qəhrəman deyil, bütövlükdə Vətənin oğlu idi. Onun itkisi də hesab edirəm ki, vətənin itkisidir. Ona görə də Vətən, başın sağ olsun, – deyirəm. Bir ölüb min dirilərlik, təki, vətən sağ olsun.

Kərimdə əsl hərbcı xasiyyəti var idi. Möhkəm idi. Ağzıbutöv idi. Vətənsəvər idi... Bir də gördüm ki, Kərim ön cəbhədə hərbi hissələrin birində MAXE kimi qulluğa başlayıb. Bir qədər orada qulluq edəndən sonra Kərim dedi ki, “dayı, mən XTQ-də qulluq etmək niyyətindəyəm. Orada qulluğun özəllikləri olduğunu, seçimdən keçməyin asan olmadığını Kərimə söylədim. Bilirdim ki, XTQ-də qulluq etmək üçün 100 nəfərdən 5 nəfə-

ri, 3 nəfəri dözüb sona kimi qala bilmir. Söhbətimizin üstündən 6 ay keçmişdi ki, Kərim mənə zəng edib XTQ-nin kursunu bitirdiyini və xidmətə başladığını dedi.

O gün mənim həyatımın ən xoş, ən sevincli günü idi... Kərimin boy-buxunu, çəkisi, fiziki hazırlığı XTQ-də xidmət üçün yarayır. Amma onun dözümlüyü, dəyanətini bilmirdim. Bu xəbər mənim üçün çox qiymətli idi. Kərim özünə diqqət verən hərbcı idi. Çalışqan idi. Yorulmaq nə olduğunu bilməzdi. Demək olar ki, bütün silah növlərindən peşəkarcasına istifadə etməyi bacarırdı. Təlimlərdən əlavə, mütaliə etməyi xoşlayardı. Mühəribənin ilk günündən oktyabrın 17-nə kimi onunla mütəmadi telefon əlaqələrimiz olub.

Kərimin gözəl xasiyyəti var idi. Adama ruh, güc, qüvvət verməyi bacarırdı.

Xaraktercə çox nikbin idi. Adamı inandırmağı bacarırdı. Mən ona telefonda Qartal deyirdim. Hər zəng edəndə “Dayısının qartalı, vəziyyət necədir?”, – soruşurdum. Cavabı da belə idi: “Qartal qarğaları təmizləyir. Bizim Vətənimizdə leş qarğası olmamalıdır. Qələbə bizimlədir, cənab polkovnik, ürəyin rahat olsun.

Prezident İlham Əliyevin sərəncamına əsasən, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi uğrunda döyüş əməliyyatlarına qatılan və hərbi hissə qarşısında qoyulmuş tapşırıqların icrası zamanı vəzifə borcunu şərəflə yerinə yetirdiyinə, şəxsi igidlik və şücaət nümayiş etdirdiyinə görə, Kərim Əliyev ölümündən sonra “Vətən uğrunda”, “Cəbrayılın azad olunmasına görə”, “İgidliyə görə”, “Füzulinin azad olunmasına görə” və “Xocavəndin azad olunmasına görə” medalları ilə təltif edilib.

**Müşfiq MİRZƏ
XQ**